

Patnáctidílný kriminální seriál inspirovaný
skutečnými případy

premiéra

KRIMINÁLKA
ANDĚL

Od 1. září každé pondělí ve 20:00 hodin

ODVAŽTE SE
HLEDAT PRAVDU

KRIMINÁLKA ANDĚL

Seriál **KRIMINÁLKA ANDĚL** přináší na obrazovky nový typ kriminální série. Zúčastníme se profesionálně vedeného pátrání po pachatelích nejzávažnějších trestných činů, sexuálně motivovaných nebo úkladných vražd a loupežných přepadení.

Svět policistů na oddělení fiktivní pražské Kriminálky Anděl je drsnější a méně starosvětský, než bývalo zvykem v českých detektivkách.

Filmařské pojetí pracuje s moderními a překvapivými obrazovými postupy.

Praha je tu těkavé, rychlé a temné město, v jehož záhybech se odehrávají věci, které obvykle přehlízíme.

Seriál bude mít patnáct dílů a každá epizoda (55 min) přinese jedno pátrání inspirované skutečnými kriminálními případy.

Pracuje na nich **tým kriminalistů**, kam kromě šéfa **Milana Horáka (Miloslav Mejzlík)**, nejstaršího a nejzkušenějšího **Ivana Tomečka (Martin Stropnický)**, patří nováček **Tomáš Benkovský (David Švehlík)**, praktik **Oliver Hajn (Marek Taclík)**, dokumentarista **Ruda Uhlíř (Michal Novotný)** a forenzní psycholožka **Jana Chládková (Helena Dvořáková)**. Soukromé životy hrdinů se tu odrážejí jen v druhém plánu.

Kriminálka Anděl chce být sérií přímočarých kriminálních příběhů, které by nekopírovaly schéma vyprávění amerických krimiseriálů typu Kriminálka Las Vegas, jež jsou založené především na moderních technologiích a výrazné stylizaci. Podobnost názvu je spíš lehkou ironií. Častěji než sofistikovaně získané pachové či genetické stopy, slouží v našich podmínkách detektivům postřeh a zkušenost. Proto je pojetí tohoto seriálu mnohem realističtější a bližší skutečné policejní praxi.

Při scénářistické přípravě jsme vycházeli ze zkušeností slovenské produkční společnosti DNA, která pro TV NOVA seriál natáčí, a má za sebou úspěšnou dokumentární sérii o největších kriminálních případech Slovenska.

Tomáš Feřtek
dramaturg

KRIMINÁLKA ANDĚL

KRIMINÁLKA
ANDĚL

HERECKÉ OBSAZENÍ

Ivan Tomeček Martin Stropnický
Tomáš Benkovský David Švehlík
Oliver Hajn Marek Talcík
Karel Benkovský Ladislav Frej
Jana Chládková Helena Dvořáková
Ruda Uhlíř Michal Novotný
Milan Horák Miloslav Mejzlík

DÁLE HRAJÍ

Jakub Prachař
Jiří Čapka
Marie Spurná
Jan Skopeček
Jaromír Meduna
Jana Břežková
Otakar Brousek ml.
Igor Chmela
Magdalena Zimová
Kristýna Frejová
Magdalena Sidonová
Jaroslav Plesl
Kryštof Rímský
Martin Hofman
Vladislav Beneš
Daniel Rous
Marcel Vašinka
Lenka Zahradnická
Otmar Brancuzský
Martina Hudečková
Regina Řandová
Hana Seidlová
a další

CHARAKTERY HLAVNÍCH POSTAV

Ivan Tomeček (48) – Ostřílený kriminalista, který už v životě leccos zažil. Charismatický, rozhodný, přemýšlivý. Lehký despota, když se dostane pod tlak. To pak rozdává úkoly a když je někdo nesplní, tak se naštve. Jinak je ale klidáš. V krizi dokáže být dynamický – umí dobře běhat, střílet, rychle se rozhodovat. Někdy se už cítí unavený, ale řídit malý tým, za který je schopen nést zodpovědnost a který jej bez mrknutí oka respektuje, ho baví. Když mu osud nabízel šanci dělat šéfa oddělení, rozhodl se pro praktickou práci v terénu.

Tomáš Benkovský (28) – Je sice v téhle jednotce nový, ale své zkušenosti má. Po škole absolvoval dvě zahraniční stáže a policejní praxi na severu Čech, což nebyla špatná praxe. Má postřeh i cílevědomost, jen je vždycky neumí dát najevo tak, aby si toho ostatní všimli, a zároveň to nepůsobilo příliš ambiciózně. Ale nastoupit do oddělení, kde dělá váš otec, to vůbec není jednoduchý začátek. To je pak vaše cesta k uznání od kolegů docela trnitá.

Oliver Hajn (35) – dvakrát rozvedený rejpál s dobře proříznutými ústy. Za slupkou šprýmaře od přírody se skrývá drsný chlápek. Je bystrý, rozhodný, lehce cynický a občas i jemně pohrdavý, což vždy zakryje svým typickým humorem. Má dobrou intuici, ale je tak trochu flink, přesto se mu daří. Na oddělení je už pět let. Rád se dívá na fotbal, zná všechny karetní hry a umí hrát kulečnick. Spolupracovníci mu někdy říkají Olí, což ho dost štve.

Jana Chládková (27) – psychologka oddělení. Rozplétá psychologické linky případu, řeší případnou nevraživost v týmu. V práci profesionál, v osobním životě plachá. Velmi chytrá, schopná, moderní, mladá hezká žena, silná osobnost. Snad právě proto muži kolem ní zapomínají, že je žena. Tomáš ji někdy pozve na horostěnu, protože jeho Lucka neleze. Oliver má k jejím „vztahu“ často uštěpačné poznámky: „To je neskutečný. Zval jsem ji na Spartu a nešla, a ty ji vezmeš na skobu a hned s tebou jde.“

Ruda Uhlíř (25) – Kriminalista od počítače a telefonu, který ven z kanceláře prakticky nevychází, a je to na něm vidět. Dokáže ale vyhledat vše potřebné. Najde i nemožné věci, logicky propojí a vyhledá nepropojitelné. Počítač je jeho druhé já: vymýšlí nestandardní postupy, vyšťárá neskutečné věci. Ve svém volném čase je profesionální hráč počítačových her, třetí nejlepší na světě v Doomu. Je pohodlný, zabydlený ve virtuálním prostředí, protože reálný svět je zbytečně složitý.

Milan Horák (52) – Šéf všech oddělení kriminálky – trochu politik, protože musí řešit různé tlaky různých skupin, přesto respektovaný, zkušený, protřelý. O něco málo starší než Ivan Tomeček, dříve spolu pracovali v týmu na podobných pozicích. Po Listopadu se vyšvihl na vedoucí místo díky tomu, že Ivan dělat „nahore“ nechtěl, i když na to měl větší předpoklady, což Horák sám nejlépe ví. Ivana si váží a zajímá ho jeho názor. Často mu však nerozumí, protože je už vzdálený od reálné práce dnešní policie. Postupem času se z Horáka stal typ salonního policisty, jehož práce je zejména scházet se s politiky a jinými vlivnými lidmi a lobbovat za věci týkající se policie.

Karel Benkovský (65) – patolog. Studovat medicínu šel kvůli přání rodičů, ale už na škole říkal, že půjde jediné k mrtvolám, aby nikomu nemohl ublížit. Patolog a soudní lékař je však excelentní. Neznámým lidem připadá, jako by byl permanentně naštvaný na svět kolem sebe a uznával jen svou práci. Ve skutečnosti však dokáže být milým gentlemanským společníkem, který ženě podrží dveře a pomůže jí do kabátu. Nemá rád Horáka, v jeho očích je prospěchář, který odstavil schopnějšího Ivana (i když ví, že to tak úplně nebylo). Žije sám, manželka zemřela na rakovinu, zbyl mu syn Tomáš, tomu se někdy snaží neuměle sdělit životní pravdy, o které však Tomáš nestojí.

Martin Stropnický

(Ivan Tomeček)

Musel jste před natáčením Kriminálky Anděl, nebo během něj projít nějakým policejním výcvikem?

Kriminálka Anděl není typem seriálu, kde by herci skákali z helikoptéry na jedoucí kabriolet. To ale neznamená, že se všechno řeší u stolu. Naopak! Myslím, že jde o divácky atraktivní detektivky. S Davidem Švehlíkem a Markem Tačlíkem jsme absolvovali trénink zacházení se zbraní a dostali jsme spoustu praktických rad od skutečných profesionálů. Víte co je třeba zajímavé? Že jsou často k vidění v různých krimi seriálech docela hrubé chyby. Například policista, který se plíží podél zdi s pistolí míříci nahoru u své vlastní hlavy. Tak tomu se profíci z prepádovky hodně smáli. A my to určitě dělat nebudeme.

Kriminální seriály jsou všeobecně velmi oblíbené. Proč tomu tak podle vašeho mínění je?

Pokud takový seriál není hloupý nebo příliš brutální, jde o tu správnou dávku televizního odpočinku. A to není málo. A když jsou navíc příběhy napsány na základě skutečných kauz, pak je šance, že se divák zakouká, ještě větší. Důležitý je samozřejmě i způsob natáčení. Myslím, že ten, který byl zvolen při tomto seriálu, je dynamický, pestrý a tedy atraktivní. Žádná televizní konzerva či nuda.

Kriminálka Anděl je založena na skutečných příbězích, i když upravených. Jak na vás zapůsobily?

V naprosté většině věrohodně. To je velmi důležité. Pak je totiž také možné, aby zajímaly diváka. Míra autenticity, a tím i třeba drsnosti, je nastavená, řekl bych, správně. On ten svět zločinu prostě drsný je. A není to v množství umělé krve, kterou při natáčení spotřebujeme. Zároveň jde o případy, které jsou představitelné, které se mohou stát, nebo se staly. Nevěšíme divákům žádné bulky na nos. To divák pozná a věřím, že to ocení.

Změnil se natáčením tohoto seriálu nějak váš pohled na české detektivky?

Já jsem o své "panenství" coby herec - detektiv přišel už před lety. Víím dobře, že je to těžká práce. Dřina plná stresu a často i nebezpečí. Že kriminalisté často doplácují na různá nepříliš odborná nařízení, zásahy shora a předpisy. Že je na ně vyvíjen tu a tam velký tlak. Že je to riskantní a ne příliš štedře honorované povolání.

Vzal byste do svých rukou spravedlnost? Kdy?

Nevím. Vzít spravedlnost do svých rukou je extrémní řešení. Je to v podstatě výraz zoufalství a totální ztráty víry ve spravedlnost. Ale pokud chcete konkrétní odpověď: asi bych měl velký problém nevíť spravedlnost do svých rukou, kdyby někdo vážně ublížil mým dětem.

Měl jste jako malý kluk "pistolí"?

Nesmíte to na mě říct, ale já nejsem žádný velký přítel střelby. Ne že bych byl pacifista, ale nejsem ten typ, co potřebuje mít pod polštářem boučačku, aby si připadal jako správný muž. Na vojně jsem se ostrým střelbám dokonce vyhnul. Dnes to může znít směšně, ale já prostě nechtěl střílet za armádu, která byla členem Varšavské smlouvy. A pak, byl jsem na výcviku s řadou muzikantů, filmařů a baleťáků. Někteří z nich byli svým vojenským "talentem" pro své okolí hodně nebezpeční. Ale jako malý kluk jsem pistolí měl. Táta mi jednou přivezl takový fešácký kolt s krátkou hlavní. Krásný kousek.

Koupil jste vy, coby rodič, někdy svému synovi pistolku, nebo nějakou jinou zbraň-hračku?

U mě převládají dcery, takže těch nákupů moc nebylo. Ale kluk, který lítá po lese a dělá "ratatata" je normální kluk. To prostě patří k mužské nátuře bojovníka a lovce a nemá to s militarismem či agresivitou nic společného. Horší je, když někdo lítá po lese a dělá "ratatata" když je dospělý. To už začíná být diagnóza.

David Švehlík (Tomáš Benkovský)

Musel jste kvůli seriálu absolvovat nějakou speciální přípravu?

Měli jsme pár setkání s vynikajícím kriminalistou, panem Rohlou. Ten nám radil, jak vést vyšetřování, jak správně držet pistoli, ukázal nám, jak se postupuje při násilném vniknutí do místnosti, kam se uchýlil pachatel a tak podobně. Bylo to důležité pro to, abychom měli jistotu, že při akčních scénách a při policejní práci neutfkáme od reality.

Jaká scéna byla pro vás nejtěžší?

I když je to seriál akční, nic mě vyloženě nezaskočilo. Musíme hodně běhat, po ulicích i v lese, a skákat přes zdi a jiné překážky, když honíme pachatele. Je to náročné na výdrž, ale protože mám rád sport, troufám si říct, že mám dobrou fyzickou, takže jsem to vydržel bez potíží.

Šokovaly vás některé z těch skutečných případů, podle nichž se seriál natáčel?

Znám je jen trochu z informací od režisérů, kteří nás vždycky rámcově seznámili s pozadím reálného příběhu, který jsme zrovna měli točit. To víte, že to byla síla. Zvlášť, když byly do zločinu zapletené děti, ať už jako oběti, nebo jako pachatelé. Ale konkrétní nebudu, abych neporušil kouzlo překvapení.

Detektivky jsou odjakživa u čtenářů i diváků nesmírně oblíbené. Kdo je váš oblíbený detektiv?

Sherlock Holmes. To byl excelentní detektiv s úžasnou logikou myšlení.

Policisté nejsou u nás nijak zvlášť oblíbení a bývají terčem mnoha vtipů. Jak je teď vidíte vy, poté, co jste se stal kriminalistou Benkovským?

Myslím, že je totální rozdíl mezi policisty, které člověk občas potká na ulici nebo kteří vás zastaví kvůli dopravní kontrole, a kriminalisty. Jejich práce je naprosto odlišná. Musí být dobří psychologové, velmi slušní, ale zároveň tvrdí.

S jakými policisty jste se zatím setkal?

Samozřejmě, že mnohokrát s dopraváky a pak s těmi, kterým jsem oznamoval, že nám někdo vykradl sklep.

Měl jste jako malý kluk pistolku jako hračku?

Ne, tohle mě minulo. Já jsem dával přednost balónu a „čutání“.

V charakteristice postavy Tomáše Benkovského se píše, že pro pravdu rád porušuje pravidla. Také rád porušujete pravidla, nebo se jimi bez odmlouvání řídíte?

Já to vidím tak, že pravidla jsou od toho, aby se občas porušovala.

Marek Taclík (Oliver Hajn)

Oliver Hajn je podle charakteristiky rejpal s dobře proříznutými ústy, který chodí pozdě, na stole má nepořádek, ale na druhé straně je velmi bystrý rozhodný, lehce cynický a občas i jemně pohrdavý, což zakrývá humorem. Co z toho máte společného?

No, hodně. Mně to přijde, jako by mě scénáristé odjakživa znali a tu postavu napsali přímo pro mě, takže se mi pochopitelně na postavě Olivera Hajna všechno líbí a hraje se mi dobře.

Máte rád kriminální seriály? Který je váš nejoblíbenější?

Teď už nemám moc času se na ně dívat, ale když jsem byl malý kluk, byli mým nejoblíbenějším seriálem Profesionálové. Všechny díly jsem viděl minimálně pětkrát. Hráli jsme si na ně s mým bratrancem, a podotýkám, že neustále. Ať na lyžích nebo na vodě, při potápění, na kole, pořád jsme byli Bodie a Doyle. Nešlo jít normálně po chodbě. S pistolí jsem přebíhal od sloupu ke sloupu a neustále se kryl, aby mě případný zločinec nedostal. Všechno, co jsme tenkrát dělali, jsme dělali jako Profesionálové.

Koho jste představoval, Bodieho nebo Doylea?

Dělili jsme se o ně spravedlivě, takže jednou jsem byl Bodie, jindy zase Doyle.

Vydržela vám dobrodružná povaha i do dospělosti?

Myslím, že jsem býval dobrodružná povaha, ale musím přiznat, že s přibývajícím věkem ten zájem o dobrodružství odpadá.

Proč jsou podle vás detektivky u diváků tak oblíbené?

Každá správná detektivka má napětí, a to vzbuzuje příjemné mrazení v zádech. Každá správná detektivka má také tajemství, a protože mezi základní lidské vlastnosti patří i zvědavost, je pro čtenáře nebo diváka velké dobrodružství odkrývat spolu s detektivem, jak to všechno vlastně bylo.

Byl jste někdy na polici u výslechu?

Byl jsem na polici u výslechu, několikrát. Ale radši bych to blíže nespecifikoval.

A jak to máte s pokutami za rychlost?

Dobrý. Dopraváci mě zatím neměli za co dostat, takže jsem žádnou neplatil. Body mám všechny.

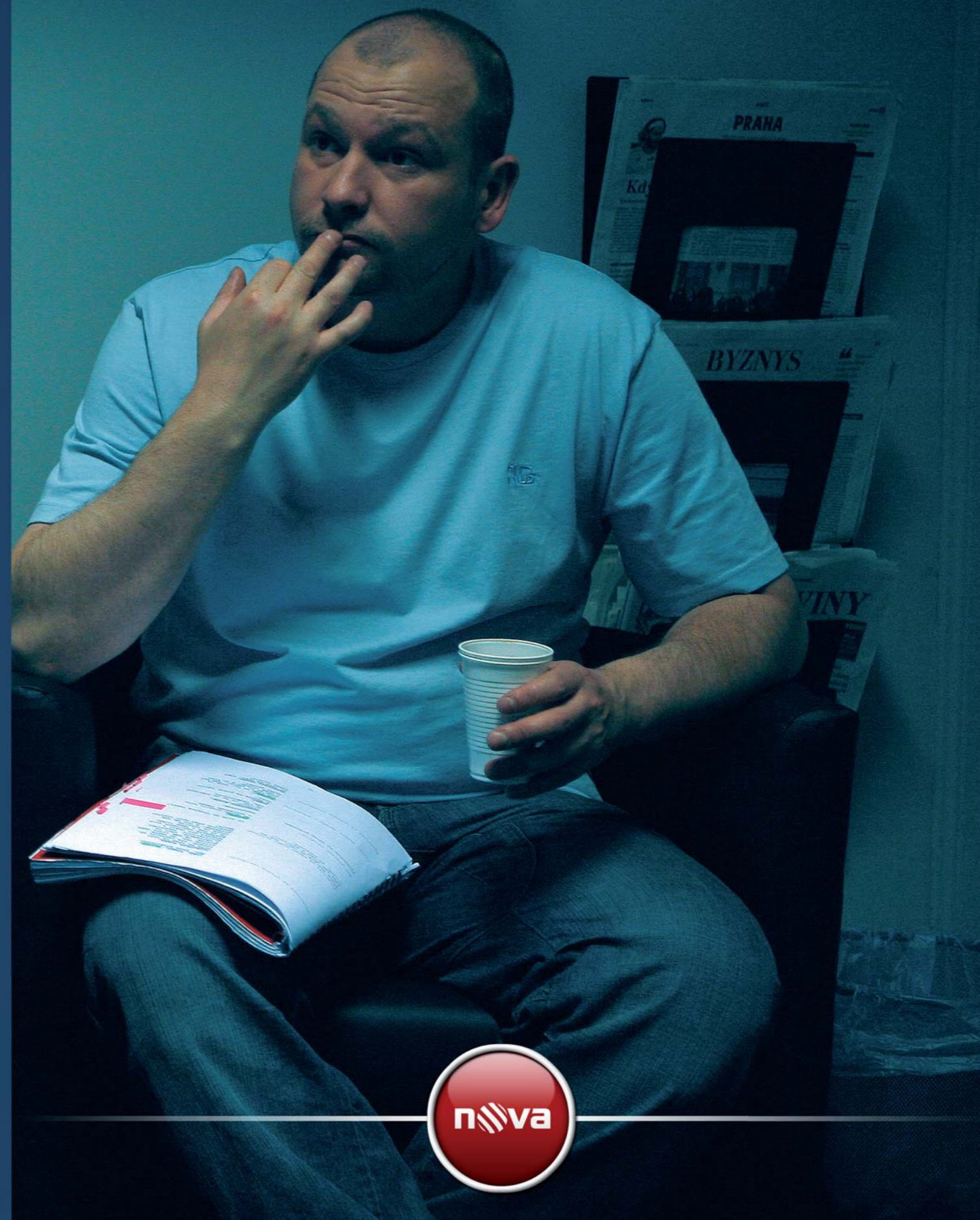
Díky krafoučkému sestřihu, který coby Oliver Hajn máte, diváci na vaší hlavě uvidí velkou jizvu.

Zranil jste se při natáčení?

To ne, nebezpečné akční scény, při nichž by šlo o zdraví, jsme zatím neměli. A doufám, že ani mít nebudeme. Je to následek zranění, kdy mě v mládí porazil nákladník.

Když jste netočili zdravé nebezpečné scény, která z těch dosavadních byla pro vás nejtěžší?

To natáčení celé není jednoduché. Hodně se naběháme, ale pro mě jsou nejnauvnější cesty do Bratislavy na natáčení. Zvlášť, když k tomu mám ještě hodně představení v divadle. Byly týdny, kdy jsem spal jen tři čtyři hodiny denně.

Biografie herců

Martin Stropnický (*1956)

V letech 1967-70 studoval na lyceu v Ankaře (Turecko), kde jeho otec působil jako obchodní rada na velvyslanectví. Po absolvování DAMU (1976-80) hrál v Městských divadlech pražských (1980-86) a ve Vinohradském divadle (1986-90). V té době byl také známý jako osobitý písničkář. V srpnu 1990 ukončil uměleckou dráhu a nastoupil na ministerstvo zahraničí. Po stáži na vídeňské diplomatické akademii byl velvyslancem v Portugalsku (1993-4) a v Itálii (1994-7). V roce 1998 byl ministrem kultury v Tošovského vládě,

v letech 1992-2002 působil jako český velvyslanec u Svatého stolce ve Vatikánu.

V roce 2002 získal cenu Thálie za roli Howarda Katze ve stejnojmenné divadelní hře. Napsal knížky:

Klídek, nerve!, Pánové prominou, dámy jsou zvyklé a spolu se svou manželkou, herečkou Veronikou Stropnickou-Žilkovou, knihu s názvem 2 v 1.

Film a televize (výběr): Plavení hříbat (1975), Smrt mouchy (1976), Poručík Petr (1981, TV seriál), Záhada zamčeného pokoje (1986), Hauří, Ať přiletí čáp, královno (1987), Cirkus Humberto (1988), Člověk proti zkáze (1989), P. F. 77 (2003), On je žena!, Non plus ultras, Bolero (2004), Jasnovidce (2005), Hraběnky (2006, TV seriál).

David Švehlík (*1972)

Vystudoval akademické gymnázium v Praze, Teologický konvikt v Litoměřicích 1990-1991, Lateránskou univerzitu v Římě 1991-1992. FFUK obor filosofie ukončil jako bakalář a poté vystudoval na DAMU obor divadelní režie. Od roku 2002 je v angažmá v divadle Na zábradlí a hostuje v divadle Ungelt.

Film a televize: Bolero (2004), Román pro ženy (2005), Anděl páně (2005), Pravidla lži (2006), Operace Silver (2007). Seriály: Dobrá čtvrť, Letiště.

Marek Taclík (*1973)

Začínal jako kulisák v Činoherním studiu Ústí nad Labem. Po ukončení studií na DAMU (2000) přijal angažmá v CD 94 v Celetné, příležitostně hrál v mimopražských divadlech a rovněž spolupracoval s Divadelním spolkem Kašpar, dalším ze tří souborů Divadla v Celetné. V současné době působí v Činoherním klubu, Dejvickém divadle a v Divadle Na Jezerce v Praze. V Činoherním klubu v Praze hraje např. v inscenacích Americký bizon a Hrdina západu, která získala Cenu Alfréda Radoka 2002, byla vyhlášena hrou roku a činoherní inscenací roku. V Divadle Na Jezerce účinkuje v inscenaci Zahraj to znovu Same.

Film a televize (výběr): Jedna ruka netleská (2003), Milenci a Vrazi, Hop nebo trop (2004), Prachy dělají člověka, Grandhotel, Místo v životě (2006), Operace Silver, Hraběnky (2007), BrainStorm, Kdopak by se vlka bál? (2008).

Helena Dvořáková (*1979)

Vystudovala obor činoherní herectví na brněnské Janáčkově akademii múzických umění. Ještě před koncem studia získala angažmá v Městském divadle Brno, kde vytvořila řadu rolí činoherních i muzikálových (Máša v Rackovi, Lavínie ve Smutek sluší Elektře, Sally Bowles v Kabaretu, Ronny v Hair, Corallina v inscenaci Kamenný host aneb Prostopášník, Julie v Calderónově Znamení kříže a mnohé další). V současnosti hraje v pražském Divadle v Dlouhé (od r. 2006).

Ocenění: nominace na Cenu Alfréda Radoka za Julii v Calderónově Znamení kříže, cena pro nejpopulárnější herečku v Městském divadle Brno, nominace na Cenu Thálie i Cenu Alfréda Radoka za Lady Macbeth v inscenaci Život je sen, Macbeth, Cena GRAND za nejlepší ženský herecký výkon

na Festivalu smíchu v Pardubicích za postavu Anežky Nulíčkové v Maškarádě.

Michal Novotný (*1979)

Hraje na prknech pražského Divadla na Vinohradech a Národního divadla, občas také dabuje a pracuje pro Český rozhlas. Má za sebou např. role v seriálu Redakce, TV filmu Brouk v hlavě, v pohádkách O ztracené lásce, O malíři Adamovi nebo Vřesovém trůnu. Ve filmu jsme jej mohli vidět jako mexického barmana v Mazaném Filipovi, jako německého turistu Helmuta ve Snowboardácích a hooligana Potápěče ve filmu Non plus ultras. Brzy jej uvidíme v chystané komedii Vy nám taky, šéfe, seriálu Proč bychom se netopili, pohádce O Bílé paní nebo válečném filmu Tobruk.

KRIMINÁLKA ANDĚL

Miloslav Mejzlík (*1951)

Po absolvování brněnské JAMU odešel do pražského Divadla Jiřího Wolкера. V letech 1988-90 působil v někdejší divadle S.K Neumanna - nyní Divadlo pod Palmovkou (mj. Fernando v Goethově Stelle). Jeho další divadelní cesta vedla ke spolupráci s Činoherním klubem a s divadlem Na Zábřadlí (1991-93). V roce 1994 se stal hereckou jistotou souboru divadla Komedie v Praze. V těchto letech jej bylo možné vidět například v Konci hry jako Hamma, v Ajarově Je na čase, aby se to změnilo coby slepého Komisaře, v Martě Mal d'Or jako starého komisaře Lapentiho. V letech 2001-2002 hostoval v Národním divadle v Praze (Kozlík v Markétě Lazarové, Agamemnon v Aischylově Oresteie, ve Fantomu opery). Dále hostoval také v Divadle Na Zábřadlí. Od r. 2003 působil v činohře Národního divadla v Brně, kde také zastával funkci šéfa činohry (od 1. 8. 2003 do r. 2005), pak se vrátil do Divadla Na Zábřadlí, kde je ve stálém angažmá (Platonov je darebák, Etty Hillesum, Nám můžete věřit, Troilus a Kressida). Spolu s herci seriálu

Velmi křehké vztahy hostuje na různých divadelních scénách s hrou Postel plná cizinců. Často pracuje v dabingu.

Film a televize (výběr): Do zubů a do srdíčka (1985), Blázni a děvčátka (1989), Princezna ze mlejna (1994) Princezna ze mlejna 2 (2000), Čas dluhů (1998), seriály: Četnické humoresky, Rodinná pouta, Velmi křehké vztahy, Hop nebo trop.

Ladislav Frej (*1941)

Od dětství hrál v ochotnických souborech a účinkoval v operním sboru v Brně. Po dokončení JAMU (1962) hrál v Městském divadle Brno a ve Východočeském divadle v Pardubicích. Od r.1970 je členem pražského Divadla na Vinohradech. Diváci ho mohou vidět například ve hrách Donaha!, Adina, Richard Druhý, Bláznivá ze Chaillot. Největší diváckou popularitu mu přinesla role Dr. Sovy ml. v televizním seriálu Nemocnice na kraji města. Přes třicet let byla jeho ženou herečka Věra Galatíková, spolu vychovali dceru, herečku Kristýnu, a syna Ladislava, který se zpočátku také věnoval herectví.

Film a televize (výběr): Dům na Pořící (1976), Nemocnice na kraji města (1977), Nemocnice na kraji města po 20 letech (2003), Signum laudis, Za trnkovým keřem, Dívka s mušlí (1980), Má láska s Jakubem (1982), Jára Cimrman ležící, spící (1983), Oldřich a Božena (1984), Dobrodružství kriminalistiky (1992), Černí andělé (2001), Stříbrná vůně mrazu (2005), Ošklivka Katka (2008).

KRIMINÁLKA ANDĚL

TVŮRCI

Výkonný producent Tibora Tepperová
Dramaturgie Tomáš Feřtek
Režie Peter Bebjak
Robo Šveda
Gejza Dezorz
Kameraman Martin Žiaran
Tomáš Zednikovič
Scénář Petr Hudský
Stano Dančiak ml.
Roman Olekšák
Zuzana Križková
Juraj Rayman
David Musil
Vedoucí produkce Natália Guzikiewiczová

Biografie tvůrců

Robo Šveda, režisér

Kromě cyklu *Najväčšie tragédie Slovenska* a *Najväčšie kriminálne prípady Slovenska* natočil ještě během studií několik krátkých filmů (*Odchod*, *Päť zmyslov-Čuch*, *Cez prah*) a spolupracoval na natáčení filmu *Útek do Budína*. Jeho celovečerním debutem je jeho autorský film *Démoni*, kromě toho se podílí na vzniku krimi seriálu *Mesto tieňov* a momentálně připravuje psychologický thriller inspirovaný skutečnými udalostmi s názvem *Čubírková*.

Peter Bebjak, režisér

Začínal nejen jako herec (*Neverné hry*, *Quartetto*, *Hana a jej bratia*), ale i jako scenárista a režisér (*Expetacio*, *Miraculus*, *Štefan*). Na VŠMU vystudoval herectví a filmovou a televizní režii. Minulý rok natočil ve spolupráci s choreografem Yurim Korcem avantgardní taneční film *Darkroom* a režíroval i celovečerní film *Marhuľový ostrov*.

Gejza Dezorz, režisér

Je principál Dezorzovho lútkového divadla a autorom námětu televizního seriálu *Rodinné tajomstvá*, který také režíroval. Režíroval rovněž show *Stroskotanec na 48 hodín*. Jako režisér spolupracoval s D.N.A. Production na televizních projektech *Záhady SK*, *Najväčšie tragédie Slovenska*, *Nevera po slovensky* a seriálu *Mesto tieňov*. Věnuje se rovněž tvorbě videoklipů.

Martin Žiaran, kameraman

Je dvorním kameramanem společnosti D.N.A. Kromě dokumentů a seriálu *Mesto tieňov* spolupracoval na celovečerních filmech *Démoni* či *Darkroom*. V roce 2006 získal na festivalu *Áčko* cenu za nejlepší kameru za film *Monštrancia*. Kameramanské práci se věnoval již během studia, kdy spolupracoval na několika celovečerních filmech (*Amálka, ja sa zbláznim*, *Quartetto*, *Zima kúzelníkov*, *Prachy dělaj človeka*, *Nebo, peklo...Zem*)

Kde se natáčelo:

Ve Zdejině nedaleko Berouna – tam padla 1. klapka

U rybníka mezi Jáchymovem a Karlovem

V Mladé Boleslavi

V bývalé zahrádkářské kolonii ve Slatinách

Na Zbraslavi

Ve velkoskladu květin v Lipencích

V Praze:

na Smíchově

na sídlišti Háje

v nemocnici v Motole

ve Strašnicích

v Braníku

v Břevnově

na Žižkově

V Bratislavě,

kde mj. vznikly všechny záběry z interiérů kanceláří kriminálky

KRIMINÁLKA
ANDĚL

